

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2014/23/565

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van [appellante], woonachtig te [...], gericht tegen de procedure die de Examencommissie Gezondheidswetenschappen van de Faculteit der Aard- en Levenswetenschappen, verweerster, heeft gevolgd om een derde beoordelaar aan te wijzen.

I. Loop van het geding

Appellante heeft op 24 december 2013 pro forma beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster gedateerd op 18 november 2013. Het beroepschrift is tijdig ontvangen. Op 10 januari 2014 zijn de gronden van het beroep ontvangen.

Op 15 januari 2014 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellante nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellante hiertoe tijdig uitgenodigd. Het gesprek heeft uiteindelijk op 4 maart 2014 plaatsgevonden. Een minnelijke schikking is echter niet tot stand gekomen.

Verweerster heeft vervolgens op 25 maart 2014 een verweerschrift ingediend. Het beroep is na overleg met partijen behandeld ter zitting van het College op 2 juni 2014.

Appellante is in persoon verschenen. Zij werd bijgestaan door [mevrouw B.], door appellante aangeduid als kwalitatief onderzoekster, en door mevrouw mr. dr. A. van den Berg, advocaat. Verweerster werd vertegenwoordigd door mevrouw dr. ir. M.R. Olthof en mevrouw dr. F.R.M. Portrait, resp. voorzitter en lid van de Examencommissie. Verweerster werd bijgestaan door de heer mr. W. Lindeboom, advocaat. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellante heeft in het najaar 2013 beroep aangetekend tegen de weigering van verweerster om een andere derde beoordelaar aan te wijzen dan eerder was gedaan. Het beroep van appellante is bij uitspraak van het College van Beroep voor de Examens d.d. 10 oktober 2013 (uitspraak 2013.38.516) deels niet-ontvankelijk verklaard, deels gegrond. De onderdelen waarop appellante in het gelijk gesteld werd, betreffen a. de procedure die is gevolgd voor het beoordelen van het afstudeerartikel van appellante en f. de vaststelling dat andere studenten die een kwalitatief onderzoek hebben gedaan zijn beoordeeld door examinatoren die deskundig zijn op het terrein van kwalitatief onderzoek. Verweerster is opgedragen een andere derde beoordelaar aan te wijzen met inachtneming van de overwegingen van het College. Appellante is van mening dat de procedure voor het aanwijzen van een nieuwe derde beoordelaar niet is verlopen volgens de aanwijzingen van het College van Beroep.

Verweerster is van oordeel dat appellante de uitspraak van het College van Beroep niet juist interpreteert. De procedure voor het aanwijzen van een nieuwe derde beoordelaar is correct verlopen.

III. Standpunten van partijen

Appellante stelt dat met de uitspraak van 10 oktober 2013 is komen vast te staan dat de verkeerde procedure is gevolgd bij het aanwijzen van een derde examiner en dat het gelijkheidsbeginsel is geschonden, omdat appellante anders dan andere studenten geen beoordelaar heeft toegewezen gekregen die is gespecialiseerd in kwalitatief onderzoek. De nieuw aangewezen derde examiner is wederom gespecialiseerd in kwantitatief onderzoek en voldoet daarom niet aan de eisen die het College van Beroep heeft geformuleerd. Appellante stelt zich op het standpunt dat zij een artikel heeft geschreven op grond van kwalitatief onderzoek. De negatieve beoordeling door de nieuw

aangewezen derde examiner die een andere onderzoeksmethode volgt, is daaruit te verklaren. Appellante tekent voorts aan dat er inhoudelijke bezwaren zijn tegen de beoordeling van de nieuwe derde examiner.

Verweerster geeft in het verweerschrift van 25 maart 2014 te kennen dat op twee onderdelen door appellante de feiten niet juist worden weergegeven. Appellante stelt dat haar artikel door drie kwalitatief georiënteerde begeleiders positief is beoordeeld en negatief door de tweede kwantitatief georiënteerde beoordelaar. Verweerster stelt dat dit een verkeerde voorstelling van zaken is. Het afstudeerartikel van appellante is na de herkansing met een voldoende beoordeeld door de eerste beoordelaar, maar als onvoldoende door de tweede.

Appellante ziet in de uitspraak van het College van Beroep voorts bewijs dat het gelijkheidsbeginsel is geschonden door verweerster. Andere studenten die een kwalitatief onderbouwd artikel of scriptie hebben geschreven, kregen een beoordeling van een examiner die deskundig is op het gebied van kwalitatief onderzoek.

In een reactie op de ter zitting door het College bij verweerster opgevraagde notulen geeft appellante aan dat uit de notulen blijkt dat door de Examencommissie niet de juiste procedure bij het aanwijzen van een nieuwe beoordelaar is gevolgd. Appellante is van mening dat verweerster zelf een derde beoordelaar had moeten aanwijzen, en dat de aanwijzing door de opleidingsdirecteur onbevoegd heeft plaatsgevonden.

Verweerster geeft te kennen dat het College slechts uitspraak heeft gedaan inzake de vraag of de procedure die is gevolgd voor het aanwijzen van de derde beoordelaar, juist is verlopen. In de uitspraak meldt het College nadrukkelijk dat de gronden a en f als één worden behandeld.

Verweerster stelt dat de beoordelaar die na de uitspraak van het College als derde beoordelaar is aangewezen, over ervaring beschikt in zowel het kwantitatieve als het kwalitatieve onderzoek.

Verweerster stelt verder dat er geen sprake is van kwalitatieve of kwantitatieve beoordelaars, maar van kwalitatief of kwantitatief onderzoek. Een beoordelaar is in staat beide typen onderzoek te beoordelen.

Ten aanzien van de beoordeling wijst verweerster er nog op dat volgens de scriptiehandleiding de te beoordelen student op alle onderdelen een voldoende moet behalen. Wordt een bepaald onderdeel met een onvoldoende beoordeeld, dan is de scriptie of het afstudeerartikel onvoldoende. In het geval van appellante werden twee onderdelen (methode en wetenschappelijke inhoud) onvoldoende bevonden.

IV. Overwegingen van het College

Het College van Beroep voor de Examens toetst in dit geschil of zijn uitspraak van 10 oktober 2013 correct is uitgevoerd. Het College geeft in zijn uitspraak van 2013 te kennen dat de gronden a en f van het beroep beide hetzelfde beogen: is de beoordeling van de derde beoordelaar deugdelijk verlopen? Over een schending van het gelijkheidsbeginsel heeft het College geen afzonderlijke uitspraak gedaan.

Kern van het geschil is of de aanwijzing van de derde beoordelaar is verlopen, zoals het College in zijn uitspraak van 10 oktober 2013 heeft bepaald. Het College beantwoordt deze vraag bevestigend.

In dit verband is allereerst van belang dat verweerster de procedure voor het aanwijzen van beoordelaars bij aanvang van het huidige studiejaar heeft aangepast. Was voorheen verweerster het orgaan dat de beoordelaars aanwees, in de nieuwe situatie is dit de taak van de opleidingsdirecteur, die dit doet op basis van een door de Examencommissie vastgestelde lijst van examinatoren.

Verweerster heeft gepoogd in het licht van de uitspraak van het College recht te doen aan beide regelingen. De nieuwe beoordelaar is - zoals is gebleken uit de nagezonden notulen van verweerster - op verzoek van de Examencommissie door de opleidingsdirecteur aangewezen, waarbij de Examencommissie vervolgens heeft geoordeeld dat deze nieuwe beoordelaar bevoegd is om als examiner op te treden.

Voorts is naar het oordeel van het College van belang dat, anders dan appellante suggereert, een examiner in een masteropleiding die zelf overwegend kwantitatief onderzoek doet, niet op voorhand onbekwaam moet worden geacht om ook scripties over kwalitatief onderzoek te beoordelen. Het gaat bij examinatoren in de masterfase immers om ervaren docenten die gepromoveerd zijn en derhalve in wetenschappelijk opzicht meestal een voldoende hoog niveau hebben om verschillende soorten scripties te kunnen beoordelen. Voorts is het onderscheid tussen beide vormen van onderzoek niet zo scherp als appellante heeft gesteld. Ter zitting heeft appellante dat ook erkend. Mengvormen komen veelvuldig voor. Ten slotte beschikte in het onderhavige geval de derde beoordelaar (mevrouw prof. dr. ir. A.J. Schuit) bovendien aantoonbaar over ervaring in beide typen van onderzoek.

Alles afwegende is het College van oordeel dat verweerster in redelijkheid tot haar beslissing heeft kunnen komen.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 24 juni 2014 door mr. dr. A.J.G.M. van Montfort, voorzitter, dhr. S. van Dokkum, prof. dr. L.H. Hoek, prof. dr. A.P. Hollander, mw. F. Peels, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

w.g.

mr. dr. A.J.G.M. van Montfort,
voorzitter

wg.

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 45,-.